

Figyelj a jelekre!

Az, hogy az ember megfigyeléseket végez, nagyon régi szokása. De manapság, mintha feledésbe merült volna ez a szokás, hát még az, hogy a megfigyelt jelekből következtetéseket vonunk le, és az alapján hozunk döntéseket... Mit jelent, hogy vörös az ég alja? Vagy nem mindegy, hogy mikor vörös, napkeltekor, vagy napnyugtakor. Mit jelent, hogy sok a hótakaró vagy kevés? Mit jelent, hogy csillagos az ég? ... Talán addig eljutunk, hogy ha lefagyott a számítógép, akkor nehezen fogunk böngészni az interneten. Vagy, ha nincs villany, akkor a wifi sem fog működni...

Vajon szokásunk-e, hogy figyelünk a körülöttünk, velünk, szeretteinkkel történő jelekre? Nem beszélve arról, hogy ezeket mérlegelve hozunk-e változásokat elidézhető döntéseket? Vagy talán azok sorában vagyunk, akik erre nem fordítanak időt, nem tartják túl lényegesnek, majd lesz valahogy, mindig volt valahogy, sosem volt még, hogy ne legyen valahogy...? Azt gondolom, hogy ez bármennyire is gyakorlat, semmiképpen nem mondható jónak! A jelekre figyelni kell! Mert, ha megengedjük magunknak azt a luxust, hogy a jeleket figyelmen kívül hagyjuk, bizony számolnunk kell a következményekkel! Ha pirosat mutat a lámpa, és mi nem lassítunk, hanem gázt adunk, akkor bizony a figyelmen kívül hagyott jelek következményével, a balesettel, sérülésekkel, akár halállal is számolnunk kell! Pedig a jelzést azért tették oda, hogy biztonsággal célba érhessünk!

Tehát a jelekre figyelni létfontosságú dolog!

Még inkább fontosak azok a jelek, melyek a lélek számára jelek! A mások figyelmen kívül hagyása, a magam fontosságának túlzott hangsúlyozása, a magam érdekeinek érvényesítése a mások kárára is. Szeretteink jelzése a lassításra, a megállásra, az elgondolkodásra. Testünk jelzései, hogy túl fáradékony vagy, nincs idő pihenésre, könnyen megbetegszel, gyorsan szülsz, erősen hullik a hajad... Lelked jelzései, hogy hamar ingerültté válsz, nem tudsz megbocsátani, gyakran és nagyon kiborulsz, másokra terheled a te terheidet, örömtelen vagy, még nevetés közben is fáj a szíved... Vajon elgondolkodtál, hogy ezek a jelzések mit jelentenek a számodra? Tördél vele, vagy figyelmen kívül hagyod, és azt gondoltad, majd az idő megoldja, vagy a környezetváltozás, egy új munkahely, egy új kapcsolat, de azt kell észrevenned, hogy minden új helyzetben megjelennek a régi problémák!?

„... azonban így válaszolt nekik: Amikor esteledik, ezt mondjátok: Szép idő lesz, mert vöröslik az ég! Reggel pedig: Ma zivatar lesz, mert vörös és borús az ég. Képmutatók! Az ég arcát meg tudjátok ítélni, az idő jeleit pedig nem tudjátok?” Máté 16. 2-3.

Jézus szavai arra készítetnek bennünket, hogy figyeljük a bennünket körülvevő jeleket, mert sokszor, az életünk, az örökéletünk múlhat rajta, ha ezeket figyelmen kívül hagyjuk!

Ez legyen imádságunk:

„Uram, hozzád emelkedem lélekben! Benned bízom, Istenem, ne szégyenüljek meg, ne nevéssenek ki ellenségeim! Senki se szégyenüljön meg, aki benned reménykedik, azok szégyenüljenek meg, akik ok nélkül elpártolnak tőled! Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem! Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem. Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak. Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz! Kegyelmesen gondolj rám, mert te jószágos vagy, Uram! Jó és igaz az Úr, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat. Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az útjára tanítja az alázatosakat. Az Úr minden ösvénye szeretet és segítség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit. A te nevedért, ó Uram, bocsásd meg bűneimet, mert sok van! Azt az embert, aki féli az Urat, oktatja, hogy melyik utat válassza. Élete boldog marad, és utódai öröklik a földet. Közösségben van az Úr az istennel, szövetségére tanítja őket. Szemem állandóan az Úrra néz, mert szabadítja ki lábamat a csapdából. Fordulj felém, és könyörülj rajtam, mert magányos és nyomorult vagyok. Enyhítsd szívem szorongását, szorult helyzetemből szabadíts ki! Lásd meg nyomorúságomat és gyötrelmeimet, és bocsásd meg minden vétkemet! Nézd, mennyi ellenségem van! Győzölnek kegyetlen győzelemmel. Tartsd meg életemet, ments meg, ne szégyenüljek meg, mert hozzád menekültem! Feddhetetlen becsület rizzen engem, mert benned reménykedem.” Zsoltár 25.

„Vizsgáld meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbáld meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!” Zsoltár 139. 23-24.